

לקנות מיגרש ששווה 50 אלף דולר ב־150 אלף

מוצא משהו עליי. האם הם היו שוקדים על שמריהם אם באמת היו תיקים עליי?"
שאלה: למה סילק אותך קאופמן והעדיף את אלי מילר על פניך?
רודין: לא נוח לתדי למלא אחר תביעותיי. כי הן עולות כסף. מילר לא תובע דבר והוא גם לא יתפטור. הוא יס־מאן. עולה לרגל ואילו אנו (הוא מצביע על אברהם מיזרחי שהשתתף בראיון על־פי דרישתו) עצמאיים. תדי בא לבית־ברנר מעולם אחר. מאירגון עובדי עיריית תל־אביב. שם היה שנים רבות היו"ר. אריה ניצן. שמחליפו באירגון העובדים ונמצא לידו בבית־ברנר כחבר המזכירות. מזין אותו ללא הרף כי הפועל מתנהל על־ידי עולם תחתון. בכל ישיבה מצומצמת אצל תדי אומר לו זאת אריה ניצן. אך דבריו אינם נכונים."

רודין אומר כי תדי "ישר כסרגל" וגם "בסדר". אך שורש הרע ב"אחיתופלים" המקיפים אותו. הם הבעיה. הם עקב אכילס; הם למדו את חולשותיו."

"אין פעמונים, ואין מה לצלצל!"

משיב קאופמן לרודין: התאכזבתי מעמוס רודין. לא אפטר את מזכיר הפועל. אשכנזי. מי שמחזיק את תיק הפועל לא יחזיק גם את תיק מת"ס.

עמוס רודין, שהחזיק תקופה קצרה את תיק הפועל, העלה הצעה מפלגה להבראת האגודה, הטובעת בחובות מעיקים: מכירת נכסים. רודין הוא גם המישה למנכ"ל חברת השיכון חלמיש המשתפת לממשלה ולעיריית תל־אביב. באחת הישיבות אצל תדי קאופמן, בנוכחות כמה עסקנים, הציע עמוס רודין כי מועצת־הפועלים שבבעלותה נכסים רבים, תמכור מיגרש ריק בשכונת עזרא (או בכפר־שלם), שאת שווי הערין ב־50 אלף דולר. "אני מוכן, כחלמיש", אמר רודין והדחיק את שומעיו. לרכוש את המיגרש ב־150 אלף דולר. בתנאי שחציו של ההפרש (50 אלף דולר) יופנה לקופת מועצת־הפועלים וחציו (50 אלף דולר) לקופת הפועל. תדי קאופמן מיהר להגיב: "חברת חלמיש עדיין חברה ציבורית ומועצת־הפועלים אינה שוק הכרמל."

האחיתופלים הם שורש הרע

רודין, בהגיבו על שאלותיי, השמיע גירסה שונה במיקצת למה שהתרחש באותה ישיבה: אמרתי שיש נכסים למועצת־הפועלים ויש לעשות בחינה מה ניתן למכור, ואת התמורה יש להפנות בחלקה למורעצת־הפועלים ובחלקה לכיסוי חובות הפועל. תדי השיב לי כי התחייב לפני הוועד־הפועל שלא למכור

יותר, אחרי שבא תדי לבית־ברנר ובחר בחברים חדשים."

חבילת־שי: 100 אלף שקל

ב"מאיר מגבש כוח ררך סניף ה" מיפלגה ביפו, שבו השחקנים ה" ראשיים הם צמד תומכיו רודין־אתלוי. הוא מחלק כספים ל"מוכתרי" הפועל בשכונות מקרנותיו החסיות: מיליון שקל לאחד וחצי מיליון לאחר. אם יתחוק מעמרו של ב"מאיר במחוז על־ידי חלוקת הכוח בינו לבין ח"כ אליהו שפייר (שהוא מזכיר המחוז), הוא ימהר להקים אפוזיציה בבית־ברנר לתדי קאופמן. כך הוא יהיה סוף־סוף גורם מכריע במחוז, וזאת אולי היתרון לכנסת הבאה תצלה על נקלה.

ב"מאיר אינו מסתפק בחלוקת שה הפקידים שהוא מחזיק בהם היום: חברי־כנסת, סגן יו"ר הכנסת, ראש סיעת מיפלגת העבודה בעירייה. הוא רוצה להשתלט גם על המחוז, אך לא מן הנמנע כי שפייר יכרות ברית עם קאופמן, כדי להרוף את הסתערות ב"מאיר, כדי שההגמוניה במזכירות המחוז של מיפלגת העבודה לא תי־שמט מידי.

עמוס רודין מקבש שארשום מפי את הציטיטה הבאה, כדי לנגח את תדי, יורשו של ב"מאיר: בתקופת בן־מאיר בבית־ברנר פרחו מועצת־הפועלים, הוא אדם ישר, הגון והכר. תרגיש — חבר."

רודין נמנה עם ארבעה פונקציונרים שהביא עימו תדי קאופמן למזכירות מועצת־הפועלים, כשליצרו גם אלי מילר, גרשון פורמן, אריה ניצן. מייד אחרי שהחל קאופמן בתפקידו מזכיר ההסתדרות בתל־אביב, הוא מינה את רפי לוי כיו"ר הוועדה לענייני הפועל, אך לא יצאו ימים רבים והתיק הכבד מדי שבילו הועבר לעמוס רודין. רודין, שסומם מעוצמת התיק, הציג אולטימטום בן ארבעה סעיפים לתדי קאופמן, במיכתב ששלח אליו ב־17 בנובמבר 1985, רק כחודש אחרי נשונה לתפקידו:

- קבלת מיקדמה מיידית בסכום של 100 אלף דולר לכיסוי מסי־הכנסה ומיסוי־חובה שוטפים וכיסוי חלקי של חובות עבר (עם הכנת התקציב המפורטים, יוגש לאישור מוסדות הפועל מחוז תל־אביב נתון סופי) וכן לכיסוי הוצאות שוטפות של הספורט העממי.

- קבלת תיק מת"ס (אגב, מת"ס — מיפעיל תרבות וספורט — מתמיד היה בדי מחזיק תיק הפועל).

- חידוש מוסדות הפועל מחוז תל־אביב והמרת בעלי התפקידים הקיימים היום באנשי מיקצוע בתחומי ניהול ספורט. כספים ומינהל.
- מינוי מזכיר הפועל, איש נאמן על רודין.

הסעיף האחרון, פירושו הרחת מזכיר הפועל צחי אשכנזי. מדוע דרש רודין את ראשו של אשכנזי?

הוא שולף עותק מצולם של ידי־עות'אחרונות ומפנה את שימת ליבי לקטע שבו בכותרת "אין קשר בין ההעברה לחבילה":

הפועל רמת־השרון, ליגה ארצית, ביקשה בתחילת העונה לקבל בהשאלה את כדורגלן הפועל תל־אביב אביב אריה מאיר. הפועל תל־אביב לא התנגדה, אבל דרשה 8,000 דולר (אגב, ערכו של אריה מאיר בשוק השחקנים מוערך בכמהצית מהסך כום). אחרי מיקוח ממושך הוסכם שרמת־השרון תקבל את השחקן ותשלם תמורתו 3000 דולר ובתש"לומים, ההעברה בוצעה במישרי ההתאחדות לכדורגל ב־23 בספ־טמבר 1984.

שלושה ימים מאוחר יותר שלח יו"ר הפועל רמת־השרון, נחמן (גנ"י) מישרי למזכיר הפועל תל־אביב, צחי אשכנזי, חבילת־שי קרת־ערך. נודע ששווי החבילה הוערך בכ־100 אלף שקל (לפי מחירי ספטמבר

אותה עמותה, אך "כנראה שמוכר הפועל, צחי אשכנזי, ואולי גם האחרים, התירו לו לאסוף תרומות, ונמסר לי הישוע כי הוא הכניס כספים בנימים אלה."

הוא אשר אמרנו: הפועל הוא כעסק פרטי לעסקנים, העושים בו כברכושם לקידום עצמי.

מעניינת תגובתו של תדי קאופמן: "איני יודע על עמותה כזאת שבראשה ב"מאיר, אלי גולדשמידט, שהיה עד לאחרונה יו"ר מחלקת הכדורסל והירי עץ המשפטי של הפועל הגיב: "כמי שהיה מעורה היטב באגודה, לא יודע לי על עמותה שבראשה עומד כך מאיר."

קאופמן עצמו מתכנן להקים אגודה של ידידים, אך בדרך מסודרת ומקרבלת, בעלת חשבון ננק נפרד וללא כל קשר למועצת־הפועלים. במצב הקיים, הוא מרגיש, "איני מבין מדוע

נמצאים אנשים פרטיים התורמים להפועל."

אחד המועדים לעמוד בראש חוג הידידים החדש הוא תל־אלוף (מיל') אורי טלמור, מחילה־אוור. הוא עובד כור, וכנראה יהיה גם יועצו של יצחק רבין, שר־הביטחון.

כ"כ אולי ינטרלו את רב בן־מאיר, שבעיני תומכיו ב"בית ברנר", שהם יריביו של תדי קאופמן (ב"עמיו, ארליך, רפי לוי, מוטי רפפורט, גלידען אקהאוזן) הוא היום "מושיע" הפועל ו"גואלו".

עמוס רודין ורפי לוי ממררים את חייו של תדי קאופמן. לפני כמה שברעות, באחת מישיבות מזכירות מועצת־הפועלים ("חברינו"), העלה רפי לוי, עסקן ארכאי הכורע על ברכיו מעומס התיקים שהוא מחזיק בהם שנים, הצעה להדיח את קאופמן על־ידי כינוס הוועדה המרכזת של מיפלגת העבודה במחוז. הסיבה: תדי החל ב"הרחות", רחמנא לילצן. הוא העיר על עצמו: "הייתי חבר וערת־הגזברות וכבר לא

הצעת שחיתות

כאולטימטום של רודין אליו. יש כאן ניגוד אינטרסים משווע. מה גם שרודין הוא מישה למנכ"ל חלמיש חברה לשיכון. רודין הציע שנמכור חלק מנכסי המועצה כדי להציל את הפועל. אך שוויים של הנכסים היום 40% או 50% לעומת מה שהיה לפני השפל. איני בעל־בית פרטי. יש לי שותפה: חברת העובדים. גיזברות הוועד־הפועל הודיעה לי שאיני רשאי למכור נכסים. רודין דיבר על מכירת מועדון. דחיתי את הצעותיו. הוא אמר כי חלמיש — חברתו — מוכנה לקנות. הוא דיבר במש חלמיש כאילו רק היא תוכל לקנות אדמה ציבורית לצורכי בניה. היה עליו כנראה לחץ מצד הפועל. ולכן העלה את הצעותיו. הוא רצה להציל את הפועל."

שאלה: האם הציע רודין להתחלק בהפרש ממכירת הנכס שהציע במחיר מופקע: חלק לחלמיש חלק למועצת־הפועלים וחלק לקופת הפועל?
מיכול להיות" השיב תדי קאופמן בלשון דיפלומטית. ואחר־כך הוסיף: אין פעמונים ואין מה לצלצל. יש עליי איסור למכירת נכסים. איני יודע איך מנהלים את הפועל. נתתי הוראה למסור למבקר ההסתדרות את הכל. אני מאמין שלא יטשטשו דבר."

נכסים. אמרתי לו כי זה לא מדויק, גד אגוזי מחזיק תיק־הנכסים בגיזברות הוועד הפועל. אמר לי כי תדי לא צודק. המכירה אינה טעונה אישור הוועד־הפועל. בהיות מועצת־הפועלים בתל־אביב אוטונומית. הפי־תרון היחיד להצלת הפועל הוא מכירת נכסים."

שאלתי: העלית הצעה לא כשרה. סיבוך חלמיש שבה אתה מישה־למנכ"ל: קניה במחיר מופקע. פי שלושה משווי של נכס ציבורי. כדי שאת ההפרש יזרמו לקופת מועצת־הפועלים והפועל.

רודין: המיגרש, הנמצא בשכונת־עזרא, הוא בבעלות מינהל המקרקעין ובחכירה של מועצת־הפועלים. בכפר־שלם יש מיגרש כדורגל. מנכ"ל חלמיש אהרון פרבר, הציע למזכיר מועצת־הפועלים הקודם, שלמה שטיינקלפר, להעתיקו או להחליפו. כי הוא ממוקם באזור־מגורים."

תשובה ישירה על שאלותיי לא קיבלתי. שאלתי: האם תלוי ועומד נגדך תיק בבית־מישפט?

רודין: "אני חבר מרכז מיפלגת העבודה. תנועת החרות היתה משלמת הרבה על ראשי אם מישהו היה

ב־22 בנובמבר, "לאור העובדה שאף אחד מהתנאים" שהציג לקאופמן לא מולאו, הודיע רודין על הפסקת פעי־לותו כיו"ר הוועדה לניהול ענייני הפועל במחוז תל־אביב.

"מנוולים משמיצים!"

תדי קאופמן, שלא התרגש, ציפה לצערו של רודין, שנחשף כעסקן

ח"כ ב"מאיר קרנות עלומות